

La Paola havia aconseguit les seves tan desitjades sabatilles de punta i a més a més eren màgiques, o això creia ella.

Com que s'havia entretingut amb la xerrameca de la Cori d'El Barato, va haver de córrer, comes ajudeu-me, per no arribar tard al Centre de Lectura, important institució centenària de la ciutat de Reus, on es trobava la seva escola de dansa. Només tenia cinc minuts per arribar fins al vestuari i posar-se les mitges, el mallot i fer cap a l'aula. Va travessar el *hall* tan de pressa com va poder. Amb la corredissa, de ben poc que no s'enduu per davant una iaia que mirava, embadalida, una exposició de fotografies antigues. Tres gambades més i ja s'havia plantat al passadís que donava pas a una petita estança, on es reunien les professores, on hi havia el *biombo* fet de fotografies de ballarines d'èpoques passades. Només el pas obert d'una porta separava aquest espai de l'aula Misericòrdia Besora. Abans d'entrar-hi, la Paola es va descalçar, per tal de poder passar entremig de les alumnes que, en aquell moment, hi feien classe d'escola bolera, a les ordres de l'Àngels, la seva professora. El vestuari de noies es trobava un xic amagat, just a l'altre costat de l'aula. En entrar-hi només va poder pronunciar un «bona tarda!», amb la respiració accelerada i esbufegant per la corredissa. Les seves companyes de dansa, la Maria i l'Abril, ja s'estaven vestint per l'ocasió. Quan la van veure entrar, de pressa i corrents, li van fer un interrogatori:

—Ei tu! Què t’ha passat?—Va preguntar la Maria.

—Pensàvem que ja no venies!—Va remugar l’Abril.

—Hola, ja soc aquí!—Va saludar-les la Paola mentre recuperava l’alè.

—Paola, que avui ballarem amb les sabatilles de punta, com les grans ballarines!—Va dir la Maria, molt emocionada, mentre taral·lejava el *Llac dels Cignes*.

—Sí! Jo acabo de recollir les meves a la botiga d’El Barato i sabeu, m’ha passat una cosa molt estranya mentre estava a la botiga.

—Ah si? Què t’ha passat?—Va voler saber la Maria.

—Doncs que mentre esperava que la Cori, ja sabeu, la Cori d’El Barato, em donés les sabatilles he vist una papallona blava que passava volant...

L’Abril no la va deixar acabar:

—Una papallona? Dins de la botiga?

—No li facis cas!-Va deixar anar la Maria-Ja saps que la Paola sempre s’inventa històries.

